

अर्चिषः । सूर्यवन्तं मघवानं विषासहिं । इन्द्रमुक्थ्येषु
 नाम हतमः हुवेमा* । प्रबाहवा सिस्तं जीवसेनः ।
 आ नोगव्यूतिमुक्षतं घृतेन । आ नोजने अवयतं युवाना ।
 श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा । इन्द्रस्य ते वीर्यकृतः ।
 बाह्वुपावहरामि ॥ ६ ॥

बभवाव्ययत्तेनेममग्नद्वह वचसा समङ्घि वैयाघ्रेधि
 राष्ट्रवद्धनः पाङ्क्तं न छन्दसोपावहरामि ॥ अनु० १५ ॥

अभिप्रेहि वीरयस्व । उग्रश्चेत्ता सपत्नहा । आतिष्ठ
 वृत्रहन्तमः । तुभ्यं देवा अधिब्रवन् । अंकौ न्यङ्कावभि-
 तो रथयौ । ध्वान्तं वाताग्रमनुसञ्चरन्तौ । दूरे हेतिरि-
 न्द्रिया वान्पतन्तौ । ते नोऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु । नमस्त-
 ऋषेगद । अव्यथायै त्वा स्वधायै त्वा ॥ १ ॥

मा न इन्द्राभितस्त्वदृष्टारिष्टासः । एवाब्रह्मन्तवेद-
 स्तु । तिष्ठा रथे अधि यद्वज्रहस्तः । आरश्मीन्देव युव-
 सेस्वश्वः । आतिष्ठ वृत्रहन्तातिष्ठन्तं परि । अनु त्वेन्द्रो
 मदत्वनु त्वा मित्रावरुणौ । द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचे-
 तसा । शुक्रो बृहदक्षिणा त्वा पिपर्तु । अनु स्वधा चि-
 किताः सोमोऽग्निः । अनु त्वावतु सविता सुवेन ॥ २ ॥